

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਨੁੱਖ - ਮਾਤਰ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਿਹਾਲ....."

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਗਾੜੇ ਵੱਜਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ- ਕਿਉਂ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਮੈਂ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਹੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂੰਝਦੇ ਹਨ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਈਏ। ਫੇਰ ਅਡੋਪਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਭ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭਨੂੰ ਮੈਂ ਵਰਸਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੈਠੇ ਇੱਥੇ ਹਨ ਪਰ ਨਜ਼ਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਣ। ਸਭ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ -ਕਲਪ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਜ਼ਰ ਤਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਚੇਤਨ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਭਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਅਕਾਲ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਲੜਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਭੂਚਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਜਿਵੇਂ ਪਿੰਡ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਠਹਿਰਿਆ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਿੰਡ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਉਹ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਅਲ ਝਾੜ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਅਲ ਝਾੜ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸਮਝ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਦਾ ਫਰਕ ਵੇਖੋ। ਕਿੱਥੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ, ਹੇਵਿਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਦਲੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸਕੂਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਭਦਾ ਸਕੂਲ ਇਕੱਠਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿੱਥੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 8 - 10 ਵਰ੍ਹੇ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਉੱਝ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਸੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਿੰਡ (ਕਲਯੁੱਗ) ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਅਪਰੰਮਪਾਰ ਦੁੱਖ ਹਨ ਕੱਲ ਫੇਰ ਅਪਰੰਮਪਾਰ ਸੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਟੀਚਰ ਬਗ਼ੈਰ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਵੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਕਾਲ ਕੀ? ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ

ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਉੱਮਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਹੋ ਉਹੀ ਆਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ, ਜੀਵ ਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕੀ? ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਰਿਜ਼ਲਟ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਅਨੇਕ ਉਪਾਏ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿੰਨੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਕਰੋ ਫੇਰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀਆਂ। ਫੇਰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ਤਰ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਦੇਹ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹੀ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਾਇਆ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਚਿੰਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਕਤ ਕੁਝ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਂਡਵ ਗੌਰਮੈਂਟ ਦੇ ਪਲੈਨ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੌਰਮੈਂਟ ਦੇ ਵੀ ਪਲੈਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਐਵਰੀਥਿੰਗ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਐਕਟਰ ਵੀ ਉਹੀ ਹਨ, ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋਗੇ, ਇੰਨੇ ਸੈਕਿੰਡ, ਇੰਨੇ ਘੰਟੇ, ਦਿਨ, ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਫੇਰ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਜਕਲ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਸੀਨ - ਸੀਨਰੀਆਂ, ਖੇਡਪਾਲ ਹੁੰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਝਾੜ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤਾਂ ਗਿਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਫੇਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਟਿਊਬਸ (ਧਰਮ) ਮੁੱਖ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਝਾੜ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਸੱਕਣ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਧਰਮ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਨੈਨ ਟ੍ਰੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਝਾੜ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਹਨ - ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ। ਪ੍ਰਾਏ: ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਬਾਕੀ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਨਗੇ। ਇੱਕ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਰਮਪਰਾ ਚਲੇ। ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਦਕਿ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਭ ਐਕਟਰ ਇੱਥੇ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਰਾਤ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੈਠ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁੱਗ.....ਫੇਰ ਸੰਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਪਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ - 4 ਯੁੱਗ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਲੀਪ ਯੁੱਗ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਡਗੇਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਡਗੇਟ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਨਾਲੇਜ਼। ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਮੋੜ - ਤੋੜਕੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੂਤ ਮੁੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲਾ। ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੂਰਗ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫੇਰ ਫੀਲ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ

ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਮਤਵ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜੋ ਬਣੇ ਹਨ ਉਹੀ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫੇਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਫੇਰ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹਨ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਵਕਤ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਲੋਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ? ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਖੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

2. ਰੋਜ਼ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨੇ ਸਤਾਇਆ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਲੋਭ ਦੇ ਵਸ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ?

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਹੈ, ਉਹ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਲਈ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਆਰਾਮ ਮਿਲੇਗਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਨੀਂਦ, ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੇਟੇ ਹਨ, ਇੰਨਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਆਸੂ ਦਿਲ ਦੀ ਡੱਬੀ ਵਿੱਚ ਮੋਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
